

РЕШЕНИЕ

№ 2124

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 09.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5840** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-172 от АПК във връзка с чл.215 от ЗУТ.

Образувано е по жалбата на П. В. Ж., против Заповед № РА-18-27/10.05.2021г. издадена от главния архитект на Столична община, с която е наредено премахването на незаконосъобразно поставения преместваем обект „Навес с битови помещения към съществуваща автомивка“, находящ се ПИ с идентификатор 68134.1937.264 по КККР, УПИ Х-264, кв.212а по плана на [населено място], м.“Г. глава“, с административен адрес гр.“С., [улица].

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразно издадена в противоречие с материалноправните разпоредби.

Ответникът - главен архитект на Столична община, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител, не изразява становище

Съдът, след като прецени доводите на страните и представените писмени доказателства прие следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по повод извършена проверка на обект находящ се ПИ с идентификатор 68134.1937.264 по КККР, УПИ Х-264, кв.212а по плана на [населено място], м.“Г. глава“, с административен адрес гр.“С., [улица]. В хода на проверката е установено, че в южната част на поземлен имот с идентификатор 68134.1937.264 по КККР /УПИ Х-264/, към съществуваща автомивка е поставен навес с битови помещения. На кота ± 0,00м е изпълнена стоманобетонена плоча с размери 21,00мX12,00м, към която със заварки към

стоманобетонов пояс с размери 0,25мX0,25м е захваната метална конструкция от стоманени колони. Външните ограждащи стени са тухлена зидария с височина около 3,00м до 3,50м. Покривът е едностранен, от изцяло стоманена конструкция от носещи греди и ламарини. Носещите греди стъпват върху колоните. Навесът е функционално свързан със съществуващата в имота автомивка, за която е издадено разрешение за строеж №469/17.09.2004 г. и удостоверение за ползване № 108/05.10.2004 г. , двете от главния архитект на район „В.". Навесът е изпълнен съгласно разрешение за поставяне №11/23.11.2010 г. на главния архитект на район „В." и е собственост на П. В. Ж. от [населено място], [улица], съгласно разрешение за поставяне №11/23.11.2010 г. на Главния архитект на район „В.". След извършена проверка и по документи е установено, че за поставянето на навеса няма валидно разрешение за поставяне. Издаденото такова - разрешение за поставяне №11/23.11.2010 г. на главния архитект на район „В." е с изтекъл срок.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в констативен акт № 2020-10/15.12.2020г., връчен по надлежния ред на оспорващата. В законоустановени срок е постъпило е възражение вх. № РВТ20-ГР94-5023/18.12.2020 г. от П. Ж., в което лицето твърди че е подало в районната администрация „нови проекти за одобрение", но не представя валидно разрешение за поставяне.

Въз основа на това е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която е наредено премахването на процесния навес.

За изясняване на спорните факти е назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза, приета и неоспорена от страните, от заключението на която се установява, че процесният обект навес с битови помещения към съществуваща автомивка е ситуиран в ПИ с идентификатор 68134.1937.264 по КККР, на юг от изградената автомивка. Под самия навес в източната му част към ул. С. Р. се намират битови помещения, които се ползват от работещите в автомивката. От огледа на място вещото лице констатира, че обектът е ситуиран в границите на ПИ с идентификатор 68134.1937.264 по КККР, до съществуващата автомивка. Под самия навес в източната му част се намират битови помещения за работещия персонал в автомивката. Същият е със застроена площ 245 кв.м, с височина от 2,80 до 3,20м. Под самия навес се намират битовите помещения, които са със застроена площ 18 кв.м. Елементите от които е се състои навесът са следните : Стоманени колони с кутиеобразно сечение 140.140 мм. Покривът също е от стоманена конструкция - основни греди от съчетан профил L 180.80мм, стъпващи върху стоманените колони. Между гредите се монтират столици с кутиеобразно сечение профил 80.80мм, към които се захваща покритието от профилирана ламарина. Фундирането е извършена на самостоятелни стоманобетонни стъпки под стоманените колони. По периферните стени върху ивични основи е изпълнени стоманобетонни колони и греди, и ограждане от тухлена зидария с дебелина 25 см. Под навеса битовите помещения са изпълнени по монолитен способ. Настилката на навеса е изпълнена от армирана бетонна настилка.

При така установената от фактическа страна, съдът прави своите правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА – подадена е от надлежна страна, адресат на обжалваната заповед, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Претенена по същество, жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Компетентността на директора на главният архитект на Столична община, за което е представена Заповед №

СОА21-РД09-455/22.03.2021г. на кмета на Столична община.

Издадена е в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 АПК като спор по тези въпроси между страните няма..

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание. Оспорващата е уведомена за започналото административно производство, препис от съставения КА ѝ е връчен лично като в рамките на това производство тя се е възползвала от възможността да подаде възражения срещу него.

Оспорваната заповед обаче е издадена в противоречие с материалноправни разпоредби, което да води до незаконосъобразност на оспорения акт по смисъла на чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно чл.56, ал.1 ЗУТ, върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други). Съгласно § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ „Преместваем обект” е обект, предназначен за увеселителна, търговска или друга обслужваща дейност, който може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и възможност да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. В процесния случай заповедта касае преместваем търговски обект „навес с битови помещения към съществуваща автомивка“.

От заключението на приетата и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, която изцяло се кредитира, съдът приема, че обектът не представлява преместваем обект по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ. Същият не може да бъде преместен в пространството, без да загуби своята индивидуализация и възможност да бъде ползван на друго място. Касае се за армирана бетонна настилка, върху която е по монолитен способ са изпълнени битови помещения. Налице са стоманобетонни колони и греди, както и ограждане от тухлена зидария с дебелина 25 см., които елементи в своята цялост водят до извода за наличие на „строеж“ по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, съгласно който такива са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. В случая се касае за навес, който може да се определи като постройка-покрив върху различни

подпори за защита от метеорологични промени или като заслон, сушина, сайвант и задоволява лични нужди, а не за други обслужващи дейности за обществени нужди.

С оглед обстоятелството, че процесния обект не представлява преместваем обект по смисъла на закона, в случая са неприложими и нормите на чл. 56, ал.2 и ал. 5 от ЗУТ.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, на оспорващата следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 310 /триста и десет/ лева, представляващи възнаграждение за вещо лице и внесена държавна такса, своевременно поискани и доказани с приложен по делото списък по чл.80 от ГПК.

Водим от горното, Административен съд София град, II-ро отд., 28-ми състав, на основание чл.172, ал.2 предл.4 от АПК

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РА-18-27/10.05.2021г. издадена от главния архитект на Столична община, с която е наредено премахването на незаконосъобразно поставения преместваем обект „Навес с битови помещения към съществуваща автомивка“, находящ се ПИ с идентификатор 68134.1937.264 по КККР, УПИ Х-264, кв.212а по плана на [населено място], м.“Г. глава“, с административен адрес гр.“С., [улица].

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. В. Ж., сумата от 310 лева разноски по делото

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Върховен административен съд.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ :